

tionelle rolle som lokomotiv i det internationale arbejde mod tortur, bl.a. inden for FN-systemet, så er det vigtigt, at den hjemlige platform er i orden.

Danmark opfordrer altid andre lande i verden til at efterleve FN's anbefalinger. Det ville pynte væsentligt på vores troværdighed, synes jeg, om opfordringen også blev fulgt op af, at vi selv gjorde det samme.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Fru Lissa Mathiasen stillede et spørgsmål. Jeg kan lige så godt besvare det nu, så man kan sige, at debatten ikke fortsætter på et fejlagtigt grundlag. Nu er der andre retskilder end Karnov, og jeg er af de kloge medarbejdere i Justitsministeriet, der er med i dag, blevet belært om, at den kommenterede straffelov sådan set fuldt ud giver dækning. Så der er ikke nogen huller. Vi er fuldt ud dækket ind og efterlever torturkonventionen fuldt ud.

Jeg vil sige, at hvis mit ord her fra talerstolen ikke er godt nok, så kan fru Lissa Mathiasen stille spørgsmål, og derefter skal hun få det på skrift, så der ikke er tvivl om det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt høre, om justitsministeren virkelig vil fastholde sin udtalelse fra før om, at det inkorporeringsudvalg, der blev nedsat og afgav sin betænkning i 2001, ikke anbefalede og ikke kom med en anbefaling af, at FN's torturkonvention skulle indskrives i dansk ret.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja, Inkorporeringsudvalget nåede frem til, at tre ud af de seks konventioner skulle inkorporeres, og at de andre tre ikke kunne inkorporeres. Men som jeg sagde til hr. Søren Søndergaard før, så var det ikke, fordi det var retligt nødvendigt. Vi efterlever fuldt ud konventionerne.

Det var et spørgsmål om, hvorvidt de var egnede til at blive inkorporerede eller ej. I den diskussion har jeg sagt tidligere og siger gerne igen til hr. Søren Søndergaard, at det da er meget uheldigt, at konventioner, som er væsentlige som f.eks. FN's børnekonvention – det var en af dem, man ikke anbefalede at inkorporere; den er ikke i den måde, den er skrevet og udformet på, egnet til en inkorporering – kunne være med til, nu hvor folk taler signallovgivning, at sende et meget forkert signal om, at der er nogle konven-

tioner og nogle ting, der er så vigtige, at de skal inkorporeres, men andre, som ikke er egnede til det.

Derfor synes jeg også, at den kloge strategi er at sige: Vi efterlever konventionerne og søger løbende for, at lovgivningen fuldt ud efterlever konventionerne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ministeren sagde faktisk før, at Inkorporeringsudvalget ikke kom med en klar indstilling, men tværtimod lod det være op til en politisk afgørelse. Men Inkorporeringsudvalget kom, som ministeren også siger nu, med en klar indstilling.

Derfor kan vi lige så godt få det fuldendt: Vil ministeren så ikke nu bekræfte, at Inkorporeringsudvalget rent faktisk også kom med en juridisk begrundelse for, hvorfor det kunne være relevant at inkorporere den i dansk ret?

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu holder jeg jo meget af at debattere med hr. Søren Søndergaard, men han ved udmærket godt, hvad det var for spørgsmål, han stillede, og som jeg svarede på.

Spørgsmålet gik på, om jeg var juridisk uenig med de personer, der sad i Inkorporeringsudvalget; mine embedsmænd, som hr. Søren Søndergaard sagde. Og til det sagde jeg til hr. Søren Søndergaard, at det var min opfattelse, at Inkorporeringsudvalget var kommet med nogle indstillinger om, hvilke konventioner der kunne inkorporeres og ikke inkorporeres, men det var ikke af tvingende juridiske grunde, at man kom med det.

Man kommer med en argumentation: Hvad taler for at inkorporere? Vi har så også vurderet: Hvad taler imod at inkorporere? Det har man gjort loyalt i forhold til det kommissorium og de personer, der i sin tid nedsatte udvalget. Det ser jeg ikke noget som helst mærkeligt i. Jeg sætter slet ikke spørgsmålstegn ved, om de personer, som har siddet og udarbejdet betænkningen, har gjort et godt og fornuftigt stykke arbejde.

Men som jeg også sagde til hr. Søren Søndergaard: I sidste ende handler det her altså ikke om, at vi ikke efterlever konventionerne. Det handler om, hvorvidt man politisk finder, at det er rigtigt eller ikke rigtigt at inkorporere konventioner, som vi i forvejen fuldt ud lovgiv-